

Передплата

«РУСЛАНА» виходить:
в Австрії:
на чл. рік . . . 20 пер.
на пів року . . . 10 пер.
на чверть року . . . 5 пер.
за місяць . . . 1.70 пер.

За границю:

чл. рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Повсякденне число по 10 сот.

РУСЛАН

«Варши ми очи і душу ми вярше: а не возьмем мплости і шри не возьмем,
бо руске ми сердце і віра руска.» — В Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що для
крім неділі і руских свят
о 5½ год. поноудні.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під
ч. 1. пл. Дембровского (Хорун-
щини). Експедиція місцева
в Агенції Соколовского в
пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає сяжше
на попереднє застереженє.—
Реклямації неопечатаніє
вільні від порта.— Оголо-
шеня звичайні приймають
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надісланім» 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
ватні донесеня по 30 сот.
від стрічки.

Виклад бар. Еренталья про заграничну політику.

(X) Дня 26. січня виголосив міністер загр. справ бар. Еренталь в комісії угорської делегації довго вижиданий і з великою увагою вислуханий, виклад про заграничну політику нашої монархії.

Сей виклад зробив дуже добре вражінє, як се можна бачити і з переведеної опісля в комісії розправи і з голосів дневникарства не лише австрійского, але і заграничного, яке вже маємо під руками. І зовсім природно, бо бар. Еренталь мав спромогу зазначити, що взаємини нашої монархії до всіх держав є добрі, а мирна політика, яку веде наша монархія, дала їй спромогу, звернути головну бачність на пособлюванє народогосподарским справам.

Обезпеченє мирного розвитку всіх культурних держав є найважнішим змаганєм дотичних чинників. Виходячи з сего становища, обговорив бар. Еренталь вельми основно всі найважніші події на широкім полі заграничної політики. Замітне іменно було зазначенє, що поправили ся німецько-англійські взаємини, що «відносини Австро-Угорщини до Італії укладають ся щораз приязніше», а та кож основне обговоренє відносин на Балкані. При сій нагоді зовсім рішучо звернув бар. Еренталь бачність турецького правительства на его обовязок, щоби причинило ся і з свого боку до уладженя тамошних відносин. Мимо всяких трудностей і перепон, які там стрічає поагода македонського питання на основі Мірштегської програми, можна таки сподівати ся наконечного его рішеня мирним способом.

Головну вагу положив бар. Еренталь на народогосподарські задачі заграничної політики нашої монархії. З того становища вказував він не оден раз на приязні взаємини нашої монархії з Англією, Францією і Зєдин. Державами, на порозумінє з Росією і тісний союз з Німеччиною, котрий має для монархії особливе значінє.

Окрім того заповів бар. Еренталь, що небавом буде заключений торговий договір з Сербією, та що розпочато в такій цілі також переговори з Болгарією, Румунією, Черногорою і Грецією, а се викликало тим більше вдоволенє, позаяк бар. Еренталь мав спромогу зазначити, що при заключуваню сих договорів пильно буде зважати на узглядненє ріжнородних хліборобских інтересів.

Найбільше вдоволенє викликав вивід бар. Еренталья про переговори з Туреччиною в справі будови залізниці Увач-Мітровиця. Ся залізниця доведе до прямої злуки осередка монархії з турецькими залізницями, пряму злуку з пристаню в Солуні, з Піреем і Атинами, отже з Егейским морем. Для австро-угорської торгівлі з балканськими державами і Сходом буде мати ся злука епохальне значінє, особливо тоді, коли буде здійснена злука пристани которської з черногорским побережем вибудовою побережної залізниці.

Сі справи обговорені бар. Ерентальом викличуть в торгових і промислових кругах велике вдоволенє так само, як і заповіджений розвиток консульства для пособлюваня купецким інтересам.

Бар. Еренталь держить ся отже за сади, що треба дальше плекати приязні взаємини нашої монархії з іншими державами для обезпеченя інтересів монархії і для запевненя загального мира. Така політика певно не зустрінє суперечностей в поважних кругах.

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

Бюджетова комісія держ. ради веде пильно подрібну розправу над бюджетом на р. 1908. В розправі над розділом: рада міністрів забрав слово міністер-президент бар. Бек і висловив замітний погляд про національне питанє. Бар. Бек думає, що й в будучині, як й доси, треба поступати крок за кроком, від случаю до случаю, від краю до краю і так уладжувати національні відносини аналітичною методою. В промові з 19. грудня 1907 вказав бар. Бек напрям, в яким в тій справі думає поступати. Потреба терпеливої праці, бо почуванє спокою і мира вкорінило ся вже глибоко і в недалекій будучині можна буде вказати на певні успіхи сеї роботи. Бар. Бек не вагає ся перейти всі стачії страстей, але не чую потреби, дати себе розпинати на національних конференціях для порозуміння і приносити себе яко не потрібну жертву.

Вісти про заостренє відносин між християнськими суспільниками а правительством, які останніми днями були розповсюджені по дневниках і мали нібито довести до виступленя їх з більшости, показали ся пересадними. Переговори, які перевів бар. Бек з нар. комісією христ. сусп. союзу, довели до повного порозуміння. Головнє домаганє христ. суспільників (утворенє міністерства робіт) буде небавом здійсненє.

Найвисший трибунал у Відні мав незначною більшостою знести ухвалу суду в Хебі в язиковій справі, котра не допускала там чеської мови для сторін. Се викликало між Німцями в північних Чехах велике роздратованє, а віча там скликані звивають німецьких послів, виборців і дневникарство, щоби німецькі уряди узнавали лише німецьку мову урядовою і краєвою в цілих півн. Чехах.

В цілі побореня іреденти в Істриї, котра проявила так яскраво своє ествованє з нагоди побуту делегатів в Полі, наради правительства з міродатними чинниками, о чім ми недавно згадували, довели до певних вислідів.

Буде іменно переведена зміна ординації громадської і краєвої, а сойм в будучині буде складати ся з 25 італійских, і 19 славянських послів. Округи виборчі мають буту розмежені, так що не буде національної боротьби при виборах. Крім того буде в Полі заведена державна поліція.

Заграниця.

З німецької соціальної демокрації виступило 14.000 членів. Се вислід нарад конгресу свобідного союзу німецьких заводових товариств задля нападів соціалістичних дневників на сі товариства. Конгрес ухвалив заснувати дневник, щоби визволити ся знід впливу соціалістичного Vorwärts-a.

Болгарске пересиленє скінчило ся утворенєм міністерства під проводом міністра-президента Малінова. Міністер-президент заявив, що буде зовсім предметово держати ся в македонській справі і рішучо поборовати ворохобників. Політику Стамбулова назвав він вспятною, а нове міністерство буде держати ся демократичного, вольнодумного напрямю.

Російске правительство наміряє губернію Віборску відлучити від Фінляндії а влучити до Росії. Понукою до сего послужила не лише відома відозва бувших думців, але й потреба укріпленя побережа в справі обезпеченя Балтійского моря.

Проворохобню в Португалії розсіяли ліберальні дневники тривожні вісти, начеб у війську повстав бунт ітд. Тимчасом з урядового жерела заперечають сим вістям яко звичайним вдумкам.

„Галицько-русскіє“ землячки в Петербурзі.

(Дальше).

Таким способом під фірмою добродійности почалась систематична анти-українська кампанія. В тому ж 1905 році уладжено цілий ряд засідань. На них виступав з промовами і докладами той же д. Будилович, иноді дехто з галиць-

ких землячків, що притулились коло товариства — хто скарбничим, хто так собі — в Петербурзі є ціла колонія галицьких перевертнів, — оден найшов собі містечко в міністерстві внутрішніх справ, другий живе на ласкавому хлібі в якомусь славянському общежитті, третій, кажуть, іконами торгує, четвертий у якогось швейцара одної державної інституції знайшов притулок, — одним словом „кормлять ся“ од щедрот матушки — Росії. Часами наїздили на гостинні ролі наші наукові світила — проф. Філевич та проф. Флоринський, а то й зза кордону — знаменитий Вергун та покійний Мончаловський, редактор „Галичанина“. Мені довелося побувати на деяких з сих засідань, бачити їх характер і ті інциденти, які часом траплялись на тих зібраннях. Перші часи збори відбувались частенько. 16. марта 1903 р. А. Будилович читав реферат „малорусскія писанія Т. Зиньківського“ (*). Покійного письменника Будилович змалював як нещасливу жертву злісних українофілів, що ніби то напоїли його отрутою ненависти до Росії і зробили „мазепинцем“. Наскільки проф. Будилович незнайомий з українською мовою, хоч брав ся трактувати дуже авторитетно про українське письменство, показувало те, що він страшенно калічив українські слова, як трапляло ся йому навести хоч одну фразу, а вимовляв їх він, наприклад, так: „кѳбзарь“, „гарная людина“ (зам. гарна людина) і т. д. Другий раз товариство задумало зробити вечір пам'яті галицького поета Гушалевича, що писав старим „язичієм“ і при сій нагоді розказати й про Галичину. Збори галицько-русского товариства відбувались звичайно в помешканю „Русскаго Собрания“. Приходило на вечори товариства дуже небагато народу — десятків 4—5 та ще кілька студентів духовної академії. А на Гушалевичівський вечір явилось несподівано для його впорядчиків десятка два українських студентів; серед фраків, ряс та мундурів зайсніли вишивані сорочки, червоні стрічки, почулась українська мова. Злякалась галицько-русська братія, — побачивши, що се гості не спроста, та щоб не трапилась оказія, як під час вергунівських лекцій, і повикидала з своїх рефератів усе, що тільки торкалось „політики“, і слухала публіка той вечір тільки оповідання про природні багатства Галичини, про Карпати й ті мінерали, що там добувають, та ще деклямації поезій Гушалевича. Зате потрактували слухачів веселим дивертисментом: якийсь хор (здасть ся учні якогось пансіону) просівав пару „галицько-русскихъ народныхъ нѣсенъ“, як стояло в програмці; се були... „Ужъ какъ палъ туманъ на синє море“ та Шевченкова „Утоптала стежку“ — в московському перекладі! Посміялись наші студенти та й вийшли гуртом, заспівавши на прощанє відому пісню „Шалійте“. У наших Галичан, певно, одлягло од серця, як здихались непроханих гостей, і з того часу они не публіковали задалегідь по газетах про свої збори, а друковали або в той день, або й так нишком скликали. Та проте траплялось декому з наших бувати на сих зборах і потім. Так був я одного разу, коли читав свій доклад Мончаловський, що приїздив за „пода янієм“. Послухав я його ляментаций над гіркою долею своїх „русскихъ“ землячків у Галичині, що терплять і од Українців і од Поляків, жидів, Німців, послухав його жалів надубожеством старорусскої партії, — та й так разжалобив ся, що трохи був

не поклав пятака в циліндер красномовного бесідника, аж тут оден студентик, що сидів у салі, візьми та й запитай: а де ж дів ся той мільон рублів, що його колись подарував міністер Вишнеградский „зарубежнымъ братьямъ...“ Як счинив ся тут гвалт, галас, як кинулись усі ті Драгомирецькі, Пухирі, Мурини і проца галицько-русска братія на того студента з кулаками, аж ті старенькі генерали та батюшки, що, слухаючи Мончаловского, куняли собі благодушно, позривались з своїх місць... Мусів той студент попросту покинути салю і йти собі во свояси. Приїздив ще згодом і Вергун, але його гостина відбулась потай-миру.

Та сеж усе політика, скаже читач, хоч і патріотична і спасительна для отечества, але деж тут „добродійність“? Булоб гріхом промовчати, одначе, за ті добродійства, які чинило товариство галицьким русским. Ми не зможемо зараз докладно обчислити, скільки запомогло товариство ріжним Гумецьким та К^о, не маючи під рукою відповідних материялів, не пригадаємо, в які рубрики видатків записувалось те, чим „кормив ся“ той неборак, що проживав у петербурского швейцера, але оден факт ми добре тямимо. Товариство дуже хтіло мати своїх стипендіятів, щоб потім мати право заявити голосно, що оно „содержує галицько-русске юношество, що побирає осьвіту в державній Русі“, і от, щоб доставити товариству такого клієнта, оден з його членів і постарав ся: перебуваючи в Галичині він заманив одного гімназиста з Бродів утікти в Росію; хлопець мав хист до мальованя і марив вступити до академії умілости; отже його і піддурили, що віддадуть до петербурскої академії. Хлопець утік за кордон, одрізав собі шлях до легального повороту і опинив ся в руках свого „добродія“; той привіз його до Петербурга, представив прокуророви синоду яко „пламенного патріота, що хоче перейти у православіє і потім з хрестом у руках просвѣщати русскихъ унітів“. Гімназист мови російскої не розумів, порядків наших не знав, і от його узяли та й віддали до духовної семінарії. Тут йому довелося прийняти православіє. Замість мальованя мусів учень бродської німецької гімназії засісти за біблію, за гомілетіку... Рахувався він стипендіятю галицько-русского товариства, і сим оно дуже пишалося. Пізнійше хлопець той вирвався зпід опіки своїх добродіїв і перейшов до иншої семінарії в оден з українських городів. Він відвернув ся від москвофілів і зробивсь свідомим Українцем.

(Конецъ буде).

Листи д-ра Ом. Огоновського до Ш. Куліша в літах 1889—91.

Подав
Кирило Студинський.

IX.

Львів 16 (28) мая 1890.

Високоповажаний Добродію!

Велике спасибіг Вам за Вашу щирю прихильність до мене, що так радо відписуєте на всякі мої листи. Дякую Вам також за добре Ваше слово про мою драму „Гальшка Острожська“. Крім „Гальшки“ грають в русько-народнім театрі також мою драму „Федько Острожський“, тільки-ж сього драматичного твору досіль не надруковано.

Післав я студентам-ветеринарам в Дерпті по три екземплярі Ваших творів „Хуторна поезія“, „Крашанка“ і перекладу „Шекспірових творів“. Така була Ваша воля в останнім

письмі до мене. Я написав тим студентам, щоб по одному привірники задержали для своєї бібліотеки, а по два екземплярі сих творів відіслали Вам.

Годі тепер посилати Вам „історію руської літератури“. Її завертають назад з Росії; цензура не хоче єї пропустити. Я вже найду нагоду, вислати Вам сю книгу.

Поки-що зволіть мені написати де-що житє П. Кузьменка, котрого повість „Не так ждало ся, та так складало ся“ Ви оцінили в „Оснві“ (1861, IX).

Ваші вірші друкуватимуть ся в „Зорі“.

С правдивим поважанєм
остаюся

Вашим щирим прихильником
Омельян Огоновський
Подвальє, 9.

В.П. Ганні Барвінкові
мій низенький поклін.

X.

Львів, 22. VI (4. VII) 1890.

Високоповажаний Добродію!

Ви написали в останнім своїм письмі, що Ви звеселились, довідавшись, що я післав в Дерпт книжки для ветеренарів і для Вас. Так що-ж! всі книжки звернули нам назадъ за-примитивши, що ті книжки (між ними цілий річник „Зорь“ і моя драма „Гальшка Острожська“) заборонені цензурою. От, яка халепа заподіялась! Звернули намъ і просвітні книжочки, призначені для люду.

Спасибіг Вам за Ваші вістки про Кузьменка і про Марка Вовчка. Я послухаю Вас і напишу до В.П. Василя Білозерского, та чей довідаю ся дечого про Кузьменка й про В. Коховського. А може Ви, високоповажаний Добродію, знаєте де-що про Коховського? Ви-ж його ввели в святиню словесну.

Бувайте здорові, дорогий наш Батьку!

Ваш щирый прихильник

Омельян Огоновський

В.П. Ганні Барвінок
вкляваюсь любенько.

Просимо відновити передплату.

Новинки.

— Календар. В суботу: руско-кат.: Макария Египетск.; римо-кат.: Ігнатія Еп. — В неділю: руско-кат.: Евтимія; римо-кат.: Пр. Діви Марії Громи.

— Личні вісти. Преосв. Епископ др. Хомишин не буде уділяти послухань від 3. до 10. лютого включно з причини іспитів, які в тім часі будуть відбувати ся в станиславській духовній семінарії.

— Політична конференція. Черновецька „Буковина“ доносить, що пос. Ник. Василько на запросини намісника гр. Потоцького виїхав в середу до Львова, де мав відбути з намісником конференцію.

— Засланє В. М. Доманицкого. Відомий український публіцист і учений В. М. Доманицкий, редактор останніх видань повного „Кобзаря“ Т. Шевченка, з наказу рос. міністра внутрішніх справ висилаєть ся на 3 роки в Вологодщину. Догадують ся, що приводом до висланя В. Доманицкого був той вплив, який мав він на селян в с. Колодистому, звенигородского повіту, звідки від родом. Разом з В. Д. у Вологодщину, тільки на 2 роки, висилаєть ся і ще кілька селян найбільш впливових в Колодистому. Сам В. Д. недужий на туберкулі і тепер пробує за кордоном на ліченю. („Рада“.)

— Русинів не приймають до гімназії Франц Йосифа у Львові. З наукою гр.-кат. релігії в гімназії Франц Йосифа у Львові мала дирекція тої гімназії клопіт, бо рускі катехити в останніх літах провадили науку в рускій мові, хоч Поляки уперто твердили, що там ре

*) Опісля доклад сей надруковано під названю „Генеалогія російскаго українома“ в „Рус. Вѣст.“, 1903 р., кн. VIII—IX.

лігія має викладатись для Русинів по польськи. Тепер пораждено собі з тою справою в радикальний спосіб. На вчорашнім засіданні міської ради відчитано заяву директора тої гімназії д-ра Конст. Войцеховського, що Русинів — одним словом — викинено з гімназії Франц Йосифа і не будуть їх від тепер приймати. За те мають там вступ польські греко-католики, яких батьки зложать заяву, що бажають, аби їх сини учили ся науки релігії в польській мові. Цікаво, чи багато найде ся таких панів?

— **Осторога.** Від якогось часу агенти еміграційні, особливо в полудневих краях Австрії, намовляють емігрантів виїжджаючи до Зєдинених Держав, щоби купуючи карти корабельні, обезпечали ся рівночасно від випадку відмовлення їм вступу до краю зі сторони американських властей іміграційних, та щоби в тій цілі крім ціни карти корабельної виплатили їм ще окрему суму титулом премії асекураційної. З кількох причин треба відраджувати емігрантам заключування такого интересу. Передовсім є обави, що власти американські будуть уважати того рода умову асекураційну за заохочуване до еміграції, заборонене законами іміграційними і дотичних емігрантів якраз для того не впусять, що забезпечили ся від невпущення. Крім того треба ще мати на увазі, що в Австрії ніяке товариство асекураційне не має права займатися того рода інтересами, отже поступоване тих агентів є безправне і карядостойне. В тих услівах емігранти не мають ні найменшої певности, чи дійсно їх обезпечує ся. В многих случаях розходить ся від самого початку о то, щоби від емігранта забрати крім ціни карти корабельної ще й якусь суму грошену.

— **Кацапський напад.** На віче, яке відбувало ся дня 28. січня в stodолі о. Герасимовича в Лешневі, брідського повіта, напали кацапи, що приїхали фірами з Бродів з д-ром Дудикевичом і студентами. Напасники побили колами селян, які не хотіли впустити їх на обійсте і потім уткнули стріляючи позад себе з револьверів. На тім вічу складав посольський звіт пос. Петрушевич і ставав як кандидат на посла до сойму інж. Корнелля.

— **Протест прогнаних французких монахинь.** Після ухвали ради міської в Парижі прогнано і викинено на вулицю монахинь Августинки, які до тепер завідували найстаршим і найславнішим шпиталем в Парижі «Hotel Dieu», з їх молитвою і побожним житєм усьвячених келій. Настоятелька монахинь передала при сій нагоді директорови санітарному слідующий письменний протест: „Нині, коли мусимо опустити „Hotel Dieu“, колибелю нашої дружини і від більше як дванайцять років поле подиву достойного пожертвованя многих генерацій Августинок для убогих хорих, примір, який ми старали ся наслідувати, мупу нам сказати, як страшно мусить нас то боліти, що нас відривають від місця наших побожних споминів і наших любих убогих. Ми є — ви, пане генеральний директоре, знаєте се так добре як я — жертвою цілком неоправданого зарядження. Ваша заява і свідочтва, які нам виставили достойні чести лікарі, наші службові настоятелі, показують дуже ясно, що ми до нашої задачі доросли. Нас відтручено від лоза хорих єдино і виключно лиш задля нашої посвяченого характеру і задля нашої монашої одежі. Ми уступаємо з глибоко опечаленим серцем, але і з пересвідченєм, що ми наш обовязок точно вповнили, і ми прощаємо тим, котрі нашого вигнання жадали. Коли буря успокоїть ся, пане генеральний директоре, ми вернемо, щоби знов при наших любих хорих занятя так не радо опущене місце і на ново посвятити ся службі париского народа, котрого покірними слугами ми є і завсіді будемо. Приймїть, пане генеральний директоре, заяву мого високого поважання. — Сестра Sainte-Marguerite, настоятелька Августинок в «Hotel Dieu» в Парижі.

— **Льви в дарунку Папі.** Мисіонар о. Марія Бернард, який в осени прибув до Риму і вручив Св. Отцю відручне письмо Менеліка II, повернув потім до Абисинії з листом Папи

до володаря Абисинії і папским дарунком, мов заїковим образом, представляючим Матір Божу. О. Бернард повертає тепер знова до Риму в товаристві мисіонара-Абисинця. Они везуть зі собою цару молодих левів, які подарував Менелік Св-ому Отцеві. Притім годить ся зазначити, що лев є народним символом Абисинців. Герб Абисинії представляє льва з короною і в правій лабі зі скиптром закінченим хрестом.

— **Дуга в зимі.** З Горлиць доносять, що дня 28. січня падав там рісний дощ, а потім коло 4. години по полудні виступила немов в літі прекрасна дуга.

— **Огонь.** В реальности при ул. Крашевського ч. 23. у Львові, вибух в суботу по полудні огонь в помешканю радника скарбового п. Кароля Бандрівського, причім згорів великий кіш з білем і сукнями, який стояв коло печи та канапа і дивани в сусіднім помешканю капітана генерального штабу п. Став. Галлера. Крім того згоріли двері, що сполучали оба тоті помешканя. Шкода вносить около 1200 К. Причиною огню, котрий міска сторожа пожарна скоро угасила, було, здаєсь, то, що від розпаленої печи займив ся кіш з білем уміщеним в помешканю п. Бандрівського межі печию, а згаданими дверми.

— **Російська ескадра в Неаполі.** В порті Піреусу коло Атин стоїть тепер російська ескадра, зложена з двох панцирників «Царевич» і «Слава» та кружляка «Богатир». Командантом ескадри є контрадмірал Ебергардт. Є се перший випадок по японській війні, що російська ескадра вийшла поза море Балтійске. З Піреусу поїдуть ті кораблі до Неаполя, звідки контрадм. Ебергардт піде з офіцерами до Риму і буде на послуханю у короля. З Неаполя поїде ескадра до Бізерти а потім виплине на Атлантийский океан і буде звиджувати деякі порти. З кінцем цьвітня поверне на Балтійске море.

— **Ратункова поготовка а військо.** Оноді в полудне їхав в Будапешті ул. Подмаицького віз ратункової поготовки з лікарською помічю і стрітив машеруючий полк війська. Віз хотів переїхати поміж два батальони, але якийсь капітан задержав віз і казав ему ждати, поки не перейде цілий полк. Публика почала тоді викрикувати проти війська, але оден з офіцерів звернув увагу капітанови, що вози ратункової поготовки мають право переїхати навіть поміж машеруючі ряди війська, бо ходить о скору поміч лікарську. Капітан приминив ся до ради того офіцера, але дирекция ратункового тов-а мимо того внесла жалобу до корпусової команди.

— **Нечиста совість.** Пишуть нам: П. Вітик хотів зложити звіт зі своєї посольської „діяльности“ перед виборцями, але бояв ся їх лиця, скоро повідомив про віче лиш приватно своїх кількох приятелів. Віче відбуло ся в Дрогобици 27. с. м., на котре зійшло ся около 200 людей, завдяки торговому дневи. Пан посол властиво не сказав нічого крім звісних оклепаних фраз, якими соціялісти мелють. Заміткою була бесіда одного головушого «патріота» в першого року прав, що переїхавшись по попах — чим всіх зразив до себе — закінчив тим, що Христос Господь був соціялістом. Але і той „аргумент“ ще гірший викликав несмак між гореткою цікавих, бо вічевиками годі їх назвати. Хтось порушив кандидатуру господаря Яця Олексовського, приятеля, відай і політичного, п. Вітика.

— **Нищенє алькоголізму.** Нова американська держава Оклагема завела у себе новий закон тверезости, після якого заборонена всяка продаж і виріб алькоголічних напитків. В наслідок ухвали сего закона оден з броварів в місті Оклагема Тіті мусів випорожнити понад 2.300 бочок пива вартости 72 тисяч долларів до каналів міста. Держава заборонила вислати пиво за границю, тому компанія мусіла вилити єго в канали.

— **Срібні гюльдени,** які ще доси курсують побіч монет коронових, мають бути вже в найближчим часі стягнені з обігу. В справі сій доносять з Відня до праскої Воєні-ї: Австро-угорский банк розіслав до всіх своїх кас у

Відни і на провінції довірочне розпорядженє, щоби впливаючі там 1-гюльденові монети стягано, а виплачувано лиш 1- і 5-коронівками, бо єсть намір стягнути зовсім 1-гюльденові монети. Завазом сказано, що колиби показала ся потреба середної одиниці монетарної, то будуть вибати штуки по 3 корони.

— **Становище семінарської реформи в Росії.** «Нов. Вр.» пише, що шкільна рада святійшого синоду почала писати проєкт реформи духовних семінарий. Про потребу сеї реформи висловились ще члени передсборної наради; тоді дехто з членів подав навіть плян реорганізації семінарий. Кажуть, що проєкт в лютім піде до окремої редакційної комісії, як що тільки буде дозвіл висшої власти на те, щоб склилати її.

— **Дорога марка почтова.** Лондонська фірма Глендінг і Ска продала сими днями на публичнім переторзі почтову марку з острова св. Маврикія з 1847 р. червоно-помаранчевої краски. Таких марок є тепер лиш 20 примірників. Переторг розпочав ся від 200 фунтів штерлінгів а скінчив ся тим, що якийсь любитель і збирач почтових марок заплатив за неї 450 фунтів штерлінгів або 10.800 К.

— **На острові Нова Земля.** Російське міністерство внутрішних справ виражало на острові Нову Землю спеціального свого урядника на розслідм. Тепер «Русь» пише, ніби сей урядник Пресняков повідомив міністерство, що на острові тепер живе 101 осіб; в сім числі самоїдів 36 родич (95 душ) та 6 чужинців.

— **Зєдинені Держави та Японія.** У «Нов. Вр.» поміщено розмову з американським послом Рітелем в Петербурзі. Рітель, між иншим, каже: «В багатьох газетах останними часами пішли чутки про те, що Зєдинені Держави не ладнають з Японією. Сим чуткам нема причини. Найдоскульнійші питання, еміграційні. Тепер, наскільки мені відомо, переговори в сій важній для обох держав справі наближають ся до краю і мають зовсім спокійний напрям. Всі инші справи, які в нас є з Японією, так само обмірковують ся цілком лагідно — і я не бачу й жадної причини, якаб зробила сварку. Аджеж у нас багато спільних важнійших інтересів, і через се сваритись наврод не вигідно як для Америки, так і для Японії.

— **Як заробляють реставрації під новий рік?** Газети московські пишуть про те, скільки заробили сего року в ночі під новий рік видатійші реставрації в Москві. Найбільше заробила реставрація «Метрополь» — 14.000 карб.; «Яр» тієї самої ночі набрав з московских кишень більше 8.000 карб.; «Большая московская» гостиниця — 6000 карб.; «Брмитаж» — 3200 карб. і т. д. Крамниця Єлісєєва, що торгує напитками, заробала 31. грудня більше як 18.000 карб.

— **Поетичний кутик.**

Минають дні, минають ночі!

Т. Шевченко.

Минають дні, минають ночі —
Я над книжками лиш сиджу
І видивив вже свої очі —
Так правди все у них гляджу.

Святої правди виглядаю
І щастя долі для людства —
Ціле жите в книжках шукаю,
А щастя-правди все нема...

Яр. Гордиський.

Оповідки.

— **Дальший репертуар руского театру в Коломії.** (Саля Каси щадничої. Початок 7½ вечером. Білети продає «Народна Торго вля» а від год. 5. вечером в день представлення каса театру).

В неділю дня 2. лютого с. р. о год. 3 попол. «Свати соцького Мусія»; вечером представлення нема.

— **Театр аматорів львівського „Сокола“** відіграє в неділю дня 2. лютого о 7. год. вечером 5-актову комедию Карпенка-Карого «Мартин Боруля».

— Вечерниці з танцями, які відбудуться заходом „Завазового кружка Бесіди“ сей суботи дня 1. лютого в комнатах товариства Ринок ч. 10, заповідають ся дуже гарно. Много красавиць заповіло свою участь. Комітет доложив всяких старань, щоби так старші як і молодші приємно та весело перевели сей вечір. Початок о год. 8³/₄ вечір. Вступ 1 К. Для молодіжки академічної 50 сот. — Комітет.

— В Рогатині відбуде ся в неділю, дня 2. лютого в салі „Руської Каси“ аматорске представлєне драми Франка „Учитель“. Початок о год. 6:30 вечером. Чистий дохід на будову дому „Просьвіти“.

— Іменованя. Президія гал. краєвої дирекції скарбу іменовала податковими офіціалами в X. кл. рангі отсих податкових асистентів: Жигм. Шеліговского, Адоль. Вайдовского, Ем. Совінського, Людв. Салінга, Мих. Дюжинського, Ів. Буна, Альф. Уляма, Едв. Новака, Томи Липєня, Влад. Вильчка, Стан. Фляка, П. Ясіци, Брон. Карчевского, Йос. Вавровского, Стан. Бурштина, Франц. Бубницького, Володис. Турковского, Жигм. Станішевского, Кар. Гавліковського, Берн. Брильського, Войт. Пухальського, Бол. Кіселя, Мир. Венґиновича, Тад. Радомского, Бол. Вонсовича, Ів. Новака, Жигм. Бабинського, Як. Злонкевича, Ад. Гросса, Мих. Пеліховского, Стан. Солтиса, Альоіз. Бриндзу, Ів. Сукнарвского, Ів. Келяра, Стан. Пайчакевича, Йосифа Грімберга, Томи Мазура, Володислава Боровчика, Теодора Панкевича, Омеляна Підляшецкого, Мар. Пузова, Кар. Гучинського, Анат. Стрийского, Конст. Малиновского, Кир. Петровского, Лавр. Данцевича, Ігн. Полянського, Ал. Цверціня, Ап. Гулевича, Мар. Павлинського, Ів. Панчакевича, Влац. Валля, Ів. Кнапінського, Герм. Атляса, Оск. Гартмана, Кел. Смульського, Ант. Підгородецкого, Звіґфр. Ольшевского, Ем. Рихліка і Стеф. Пйотровского.

— Іменованя і перенесєня в судівництві. Міністер судівництва іменував радниками краєвого суду секретарів: Єроніма Лукашевича в Стрию, Тад. Дяковского в Сколім для Золочева, Ів. Дембицкого в Дрогобича для Самбора, заступника прокуратора Волод. Маєра в Стрию, судових секретарів: д-ра Тад. Коссовича у Львові, Мх. Яценя в Перемишлі, Ілію Френкля в Перемишлі для Сянока, Альфр. Мильского у Львові, Ант. Копровского в Самборі і заст. надпрокуратора в VIII кл. рангі Юлія Калужняцкого у Львові. — Міністер судівництва переніс радників краєв. суду: Фил. Лятошинського зі Стрия і Каз. Янка, начальника повіт. суду в Глинївах, до Львова, Кон. Онишкевича, нач. повітового суду в Сятині, до Стрия, Стан. Обертвнського, нач. повіт. суду в Заболотіві і Волод. Русина з Золочева до Львова, Ореста Дембицкого, нач. суду в Устриках, до Тернополя, Волод. Куриловича, нач. суду в Риманові, до Львова, Юл. Гарліцкого, нач. суду в Підгайцях, до Золочева і Маріяна Онишкевича, нач. повіт. суду в Радехові, до Львова.

Наука, штука і література.

— Другий випуск оповідань О. Пчілки — друкує ся в Київі; мають там увійти „Три ялинки“, „Збентежена вечеря“ й „Поетове сьвято“. Перший випуск, — з оповіданнями „Забавний вечір“, „Маскарад“ і „Чад“, — розіслано яко додаток при 11-му числі „Рідного Краю“.

— Нове видавництво. Не маючи надії на відкритє „Кубанської Просьвіти“, кілька катеринодарских просьвітан заснували видавничий гурток під назвою „Чорноморія“ і хочуть розпочати діло видавництва дешєвих брошур, щоб збільшити українську народню літературу.

Телеґрами

з дня 31. січня.

Відєнь. Члєни делеґації, що належать до правці палати вельмож, ухвалили вчера однодушно на першім засіданю військової комісії поставити внесєне на підвижку офіцїрских гаж в 1908 р.

Прага. Межи Старо- а Молодочехами прийшло до компромісу в соймових виборах. Старочехам признано 7 мандатів.

Лісбона. Правительство заявило в урядових дневниках, що не має наміру завести стан облоги. На випадок ворохобні правительство твердить, що має досить сили до єї згнетєня.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Готель, реставрація і карарня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали дня 30. с. м.: Осипа Чайківска, Перегримка; Корнелія Мерєна, Перегримка; о. Остап Нижанковський, Стрий; о. Володимир Кальба, Соколівка; Никола Захаряевич, Радимно; о. Павло Кудрик, Рогатин; Емілія Кочиркевич, Ярослав; Евстахія Ганасівна, Бродки; Арсеній Вл. Дорожинський, Перемишль; Адольф Орнштайн, Ярослав; Бернард Шаль, Коцюбинці; Онуфрій Солодух, Вербиця; Теодор Овишков, Дмитре; о. Григорий Ковч, Лисівці; о. Іван Гордївський, Шманьківці; Михайло Росткович, Чортків; Віктор Шараневич, Мости великі; Посипанко Іван, Лопушани; Проць Коваль, Вербиця; Евстахій Санчук, Снятин; Михайло Кліщ, Сулятичі; др. Трильовский Кирило, Коломия; Е. Козловска з доньками, Куманів, Росія; Симеон Труш, Золочів.

Контора виміни

ц. к. уприв. галицького акційного

БАНКУ

Гіпотечного

поручає

яко добру і певну льокацію

- 4% листи гіпотечні
  - 4 1/2% листи гіпотечні
  - 5% листи гіпотечні преміовані
  - 4% листи Товариства кредитового зємского
  - 4 1/2% листи Банку краєвого
  - 4% листи Банку краєвого
  - 5% облиґації комунальні Банку краєвого
  - 4% позичку краєву
  - 4% облиґації пропінацийні і всєлякі ренти державні
- Ті папери продаємо і купуємо по найточнішій курсї деннім.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 1. до 15. лютого 1908.

Щоденно о год. 8. вечер представлєне. В неділі і сьвята 2 представлєня о 4. год. пол. і о 8. год. вечером. Що пятниці High-Life представлєне. Білєти вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мая 1907.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночи
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:25	9:50
Кракова	7:25	9:45	—	8:40	2:31
Ряшева	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:16	5:40	10:30
Черновець	8:05	—	2:25	—	9:00
Черновець	—	—	3:35	—	12:20
Станіславова	5:55	—	—	—	—
Коломиї	—	10:05	—	—	—
Стрия	7:29	11:50	3:51	—	10:50
Пустомит	7:29	11:30	3:51	9:40H	10:50
Самбора	8:00	10:30	1:55	—	9:20
Любін	8:00	10:30	1:55	9:20	11:50†
Рави рускої	7:10	12:40	4:30	—	—
Янова	8:22	1:15	5:00	9:25	10:10†
Брухович	7:10	12:40	1:43†	4:50	8:20
Брухович	10:05†	—	3:23	5:30	9:55†
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:25	9:50

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	в ночи
Кракова	3:45	8:25	2:45	7:05	11:10
Кракова	—	8:40	6:15	7:20	12:45
Ряшева	—	—	4:05	—	—
Підволочиск	6:20	10:45	2:17	7:00	11:15
Черновець	6:10	9:20	1:55	—	10:40
Черновець	—	—	—	—	2:51
Станіславова	—	—	—	5:50	—
Коломиї	—	—	2:35	—	—
Стрия	7:30	—	2:25	6:25	11:30
Пустомит	7:30	10:45H	1:25	6:25	10:30
Самбора	8:00	9:05	4:30	—	10:51
Любін	6:00	9:05	2:10†	4:30	10:51
Рави рускої	6:12	11:05	—	7:10	11:35†
Янова	6:58	9:15	1:35†	3:35	6:30
Брухович	6:12	11:05	2:28	5:45	8:34†
Брухович	9:05†	12:41†	3:45	7:10	11:35†
Зимної води	3:45	8:40	4:05	7:20	11:00

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди їдучі лише в неділі і сьвята означені †. — в неділі і сьвята від 26/6 до 15/9 буквою Н, — в неділі і сьвята від 1/6 до 31/8 що день буквою Л.

При закупні товарів просимо покликувати ся на анонси нашої часописи!

Приймається передплата

на 1908 рік

„РІДНИЙ КРАЙ“

українська тижнева часопись.

При Рідному Краєві виходитимє додатком

„Молода Україна“

щомісячна часопись для дітей старшого й меншого віку.

Плата на рік за обидва видання — 4 карб., на півроку — 2 карб., на 3 місяці — 1 карб., за границу на рік 6 карб., на півроку — 3 карб.

Передплата на „Рідний Край“ без „Молодої України“ — не приймається. Передплата на „Молоду Україну“ окроме від „Рідного Краю“ на рік 2 карб., на півроку 1 карб., за границу на рік 3 карб.

Обидва видання виходитимуть під редакцію О. Косач (Олеки Пчілки).

Адреса контори і редакції: Київ, Маріїнсько-Благовіщенська ул. 97.

Для ознайомлення з часописєю „Рідний Край“ — одно число висилається дармо.

